

- 10.10. Ne 28. neděle v mezidobí**
Mše svatá v 8.30 v Podbořanech, **v 10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách
- 11.10. Po** památka sv. Jana XXIII., papeže
- 12.10. Út** památka sv. Radima, biskupa
konference České federace potravinových bank
- 13.10. St** výročí posledního zjevení Panny Marie ve Fatimě
památka bl. Petra Adriána Toulorge, kněze a mučedníka, premonstráta

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 18.30 v Liběšicích, od 18.00 společná modlitba růžence (Fatimský den)

- 14.10. Čt** památka sv. Kalixa I. papeže
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

- 15.10. Pá** památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
ve 12.00 pohřeb Simony Silvie Görigové v Praze 10-Vršovicích, na hřbitově Na Bohdalcích, po modlitbě ve hřbitovní kapli průvod a uložení do hrobu

- 16.10. So** památka sv. Hedviky, patronky Slezska a sv. Markéty Marie Alacoque
v 15.00 mše sv. za všechny zemřelé klienty v domově pro seniory v Žatci
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

- 17.10. Ne 29. neděle v mezidobí**
Mše svatá **v 10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčích

- V sobotu v ranních hodinách zemřela spolupracovnice naší potravinové banky paní Silvie Simona Görigová ve věku 45 let. Na přání rodiny se **pohřeb** bude konat **v Praze 10 – Vršovicích**, na hřbitově **Na Bohdalcích**, v **pátek 15. října 2021 ve 12 hodin**. Po obřadech ve hřbitovní kapli bude následovat průvod ke hrobu na místním hřbitově, kde bude tělo zesnulé uloženo. **Mše svatá** za Simonu Görigovou bude sloužena v poutním kostele **v Liběšicích u Žatce v neděli 17. října v 10 hodin** dopoledne a poté v kostele sv. Václava **ve Velké Černoci v neděli 31. října v 17 hodin**.
- Zveme Vás ke spojení v **denní modlitbě růžence** – podobně jako v době vrcholící pandemie – každý den ve 20 hodin – domácí společná modlitba za svět, za všechna trápení současné doby, na všechny úmysly Panny Marie.

Poutníčkova

příloha

roč.20, č.41

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

(Papež František, 10.10.2021)

Od víry zákazů k lásce

Dnešní liturgie nám nabízí setkání Ježíše s mužem, který "měl mnoho majetku" (Mk 10,22) a který vešel do dějin jako "bohatý mladík" (srov. Mt 19,20-22). Jeho jméno neznáme. Markovo evangelium o něm mluví jako o "jednom", aniž by uvedlo jeho věk nebo jméno, a naznačuje tak, že v tomto člověku můžeme všichni vidět sami sebe jako v zrcadle. Jeho setkání s Ježíšem nám vlastně umožňuje vyzkoušet naši víru. Když to čtu, testuji svou víru.

Muž začíná otázkou: "Co mám dělat, abych měl věčný život?" (v. 17). Všimněte si sloves, která používá: muset dělat - mít. Zde je jeho náboženství: povinnost, konání pro získání: "dělám něco, abych získal to, co potřebuji". Jedná se tak však o obchodní vztah s Bohem, něco za něco. Víra naproti tomu není chladný, mechanický rituál, "musím-splním-dostanu". Je to otázka svobody a lásky. Víra je otázkou svobody, je otázkou lásky. Zde je první test: co je pro mě víra? Pokud se jedná především o povinnost nebo výměnný obchod, jsme mimo, protože spása je dar, a ne povinnost, je zdarma a nedá se koupit. Nejdříve je třeba zbavit se komerčního a mechanického víry, která vnucuje falešný obraz Boha účetního a kontrolujícího, nikoli otce. A mnohokrát v životě můžeme prožít tento vztah "komerční" víry: dělám to, aby mi pak Bůh něco dal.

Ježíš – to je druhý bod - pomáhá tomuto člověku tím, že mu nabízí pravou Boží tvář. Ve skutečnosti - říká text - "na něj pohlédl" a "zamiloval si ho" (v. 21). To je Bůh! Zde se rodí a znovuzrozuje víra: ne z povinnosti, ne z něčeho, co je třeba udělat nebo zaplatit, ale z pohledu lásky, kterou je třeba přijmout. Tak se křesťanský život stává krásným, pokud není založen na našich vlastních schopnostech a projektech, ale vychází z Božího pohledu. Je vaše víra, moje víra, unavená? A chcete ji oživit? Hleďte Boží pohled: oddejte se adoraci, nechte si odpustit ve zpovědi, postavte se před Ukřižovaného. Zkrátka, nechte se jím milovat. To je začátek víry: nechat se milovat tím, kdo je Otec.

Po otázce a pohledu následuje třetí a poslední krok, Ježíšovo pozvání, kde říká: "Jedno ti chybí". Co chybělo bohatému muži? Dar, bezplatnost: "Jdi, prodej, co máš, a dej to chudým" (v. 21). To je možná to, co nám také chybí. My často děláme minimum, zatímco Ježíš nás vyzývá, abychom dělali maximum. Kolikrát se spokojíme s povinnostmi - příkázáními, několika modlitbami a podobně - zatímco Bůh, který nám dává život, po nás žádá proudy života! V dnešním evangeliu vidíme tento přechod od povinnosti k daru velmi dobře; Ježíš začíná připomenutím příkázání: "Nezabiješ, nezcižolozíš, nepokradeš..." a tak dále (v. 19), a dospívá k pozitivní nabídce: "Jdi, prodej, dej, následuj mě!" (srov. v. 21). Víra se nemůže omezit na pouhé NE, protože křesťanský život je ANO, ano lásky.

Drazí bratři a sestry, víra bez daru a víra bez bezplatnosti je neúplná víra, je to slabá víra, víra, která je nemocná. Mohli bychom to přirovnat k bohatému a výživnému jídlu, kterému chybí chuť, nebo ke hře, která se víceméně dobře hraje, ale nemá smysl: ne, nefunguje, chybí jí "sůl". Víra bez daru, bez bezplatnosti, bez skutků lásky nás nakonec činí smutnými: jako člověka, který, ačkoli na něj s láskou pohlížel sám Ježíš, odešel domů "zarmoucený" a "s temnou tvář" (v. 22). Dnes si můžeme položit otázku: "Jak si stojí moje víra? Žiji ji jako něco mechanického, jako vztah povinnosti nebo zájmu o Boha? Nezapomínám ji žít tím, že se nechám pozorovat a milovat Ježíšem?" Nechat se Ježíšem pozorovat a milovat; nechat Ježíše, aby se na nás díval a miloval nás. "A jsem jím přitahován, odpovídám na to bezúplatně, velkoryse, z celého srdce?"

Kéž nám Panna Maria, která řekla Bohu naprosté ANO, ano bez ALE - a to není snadné -, dá vychutnat krásu toho, když se život stává darem.